

Nemčija - Luxemburg - Francija

ob Mozeli, Saaru, njunih pritokih in kanalih

Dolino Mozele, od Trierja do Koblenza, sva obiskala že dvakrat. Lani sva tja zavila po nasvetu prijatelja, ki tam preživlja dopuste že nekaj let. Letos za prvomajske smo ta del še enkrat temeljito spoznali skupaj s prijatelji. Zanimalo naju je, če je tudi zgornji tok ob Luxemburgu in v Franciji tako lep in urejen. Brez posebnih priprav sva si zadala samo izhodišče v Trierju, potem pa v tisto smer kjer bo lepše...

V petek je bilo še kup opravkov, tako da sva odrinila bolj pozno. Na Karavankah je začelo deževati in dež nas je spremljal do **Freilessinga**. Tam sva prespala na parkingu, ki ga je svetoval Gumpec.

Zjutraj skok do **Sulzemos**a, kjer je ena največjih karavaning trgovin na Bavarskem. Izgleda kot trgovina z igračami, nikdar ne grem ven praznih rok ☺.

Nadaljevanje proti Stuttgartu in Trierju je bilo pač dolgočasno. Običajni zastoji nemških Štaumaherjev, a nič posebnega.

V **Trier** sva prišla pozno popoldne. Tokrat je bil odprt za kamperje tudi parking tik ob plačljivem PZA-ju. Tu je malo bolj mirno kot na drugi strani nadvoza, kjer se včasih ponoči preganjajo lokalni Manta fahrerji. Voda in izliv sta na severnem delu parkirišča, nad McDonaldom.

Zjutraj sva se s kolesi odpravila v **Wasserbillig** (L). Če se pelješ po desnem bregu Mozele, je treba na trajekt, ki stane 0.6€ za osebo in ravno toliko za kolo. Od tam sva ob reki Sure potegnili še do **Echternacha**. Kolesarska pot je na obeh bregovih, vendar je tista ob desnem bregu dosti lepša in speljana v glavnem stran od ceste. Seveda so vse kolesarske poti tukaj asfaltirane in dovolj široke za dvosmeren promet.

Ponedeljek je bil namenjen pohajkovanju po Trierju. Tukaj sva bila že tretjič, pa se ga še nisva naveličala. [Trier](#) je najstarejše nemško mesto. V starem režimu vzgojeni se spomnimo, da se je tam rodil [Karl Marx](#). Od turistov najbolj oblegana znamenitost je [Porta Nigra](#), vendar se najde še marsikaj zanimivega, tako da je vreden enodnevnega obiska. Od parkinga do centra je štiri kilometre s kolesom, vozi pa tudi avtobus. Za kolesa imajo parkirno hišo (1€/dan), vendar pazi, odprta je samo do 18h!

Proti večeru se odpeljeva v **Dillingen**. Prespiva na travnatem parkirišču ob kampu, ki je sicer namenjeno obiskovalcem, ki se s kajaki spuščajo proti Echternachu. Žal ta travnik uporabljajo tudi za sprehajanje štirinožcev, zato je nevarnost nagaznih min velika. Zato se že zjutraj zapeljeva do umetnega jezera v Echternachu.

S kolesi najprej obkroživa jezero in najdeva tablo z vrisanimi kolesarskimi turami.

Izbrala sva tisto, ki gre v **Consdorf** in se preko **Bardorfa** vrnila nazaj. Kolesarske poti so seveda asfaltirane in dobro označene ter gredo po gozdovih in čez gričevje tako da se izogibajo večjih naselij. Domačini temu področju pravijo [Luxemburška Švica](#). Po povratku sva v mestu nekaj pojedla in se zapeljala še do Dillingena in nazaj. Kolesarska pot gre

samo po desnem, torej Luxemburškem, bregu Sure. Na netu je obilo [informacij](#) o možnostih kolesarjenja v Luksemburgu.

Naslednji dan sva se zapeljala proti glavnemu mestu. Kamp [Bon Accueil](#) je v **Azlingenu**, približno pet kilometrov južno od centra (Rosa, hvala za hitro posredovane podatke). Cena za dve osebi in kamper je 14,20€ na dan. Ker je deževalo, sva se v mesto peljala z avtobusom (1,5€/osebo), ki ustavi sto metrov stran od vhoda v kamp. Vozni red in ostala navodila imajo na recepciji. V mestu [Luxemburg](#) je za turiste odlično poskrbljeno.

Turistični urad je v centru, povsod so usmerjevalne table z dovolj informacijami. Splača se izkoristiti [HopOnHopOff](#) v kombinaciji s [Petrusse Express](#). Privoščite si kavo v enem od številnih lokalov, sprehodite se po obzidju in ne pozabite na [podzemno trdnjavo](#).

Za pohajkovanje sva porabila cel dan in se v kamp vrnila šele zvečer. Noge so me že pošteno bolele. Mislim, da je eno tako večje mesto na dopust čisto dovolj.

Predno zapustite Luxemburg, ne pozabite napolniti rezervoarje z gorivom - 0,98€/l je pravi balzam za naše varčne duše.

Preko **Remicha** sva se vrnila v Nemčijo. Našla sva PZA na kmetiji Edwin Pavly v **Palzemu**. Med Remichom in Konzem preverjeno ni drugega PZA-ja. Naredila sva pač nekaj odvečnih kilometrov.

Parkirana sva bila nad Mozelo, s krasnim razgledom na reko in Luxemburg na drugi strani. Tukaj sem ugotovil kaj v resnici pomeni izraz "majkasično". Vino imajo odlično, predvsem je všečen Grunburgunder.

Popoldne odkolesariva po nemški strani do **Schengena** in po drugi strani nazaj. Schengen je vasica, ki je poznana po tem da so tam podpisali sporazum, ki nam sedaj omogoča potovanja brez preverjanja dokumentov na mejah. Še največja je tam črpalka s trgovino, kjer tankajo in kupujejo nemci in francozi.

Naslednji dan se dopoldne s kolesi odpeljeva po levem bregu do Wasserbilliga, tam na trajekt in po drugi strani nazaj. Popoldne pa proti Franciji. Še enkrat dotočiva gorivo v Schengenu in se odpeljeva v **Thionville**. Imel sem sicer podatek da je tam PZA, vendar se je izkazalo da je to kamp. *Camping municipal touristique* je od centra oddaljen le

nekaj minut hoje. Cena 9,8€ je več kot ugodna. Ker je vhod ponoči zaklenjen, dobijo obiskovalci kodo, s katero lahko odpirajo vhod. Zato je dobro, če tja pridete pred 20. uro, sicer ostanete zunaj. Zvečer sva se sprehodila po mestnem središču, ki malo spominja na Ljubljano poleti. Le da tam vsi pijejo vino in ne pivo.

Ker je kamp zaprt tudi med 12 in 16 uro, sva se zjutraj premaknila do parkirišča pri športni dvorani in odbiciklirala nazaj v Schengen. Pot je zelo dobro označena in prijetna. Le zadnji del v Apachu je neprijeten, ko je treba s kolesa in skozi podhod ter mimo železniške postaje. Zato jo nazaj grede raje ubereva po drugem bregu. Vozimo sicer po cesti, vendar prometa ni, pa še njihova uvidevnost do kolesarjev je prav neverjetna.

Popoldne se premakneva najprej do **Amnevilla**, ki je zelo mondeno mesto, s toplicami in celo letnim smučiščem. Vendar naju ne navduši, pa še PZA je povozil tovornjak. Zato se raje spraviva v **Metz**. Urejen PZA je pred občinskim kampom, med parkom in Mozelo. Zvečer je bil že kar napolnjen, tako da so kamperji zavzeli še parkirišča za avtomobile.

Naslednji dan je bila nedelja, torej idealno za pohajkovanje po mestu. Staro mestno jedro je lepo, predvsem zaradi vode in številnih mostov. Zanimiv je še kampus univerze, ki je sredi mesta, vendar ločen s kanalom in dostopen samo po enem mostu. Tam so vse fakultete in študentski domovi. Tudi mestno plažo imajo na bregu enega od kanalov, vendar se kopajo samo v bazenu. Metz ima urejene kolesarske steze, problem pa je če hočeš s kolesom ven iz mesta. Poskusila sva proti Amneville, vendar sva v Argancyu obrnila. Večinoma kolesariš po cesti, midva sva bila pa že malo razvajena. Zato se proti večeru premakneva ob Saar.

Parkirava v **Saarlouisu**, na parkingu za kamperje. Do centra je slab kilometer. V mestu je ravno tisti dan nekakšna mestna fešta. Zvečer je bilo mesto polno dobrovoljčkov, vsi lokali so bili polni, sredi mesta so nažigali eni stari rokerji.

Naslednje jutro sva se odpravila proti **Merzigu**. Pot gre ob reki in je dobro označena. Na vsakem križišču je info tabla, kjer izveš koliko km boš še bral. V Merzigu sva lani zaključila dopust, vendar razen PZA-ja zaradi dežja nisva videla nič. Tokrat sva si privoščila sprehod po starem mestnem jedru in spila kavo z obveznim rogljičkom. Del poti nazaj sva vozila po drugem bregu, vendar je pot po levem vsekakor lepša.

Po malici v kamperju, sva se odločila še za skok v Saarbrücken. Del poti pri **Völklingen** pelje mimo propadajočih železarn. Malo spominja na Jesenice, le da je vse skupaj nekajkrat večje. **Saarbrücken** je sicer industrijsko mesto, vendar je center in park ob reki prav prijeten. Zanimivo je, da dovolijo vožnjo s kolesom tudi po coni za pešce. Zaradi nasprotnega vetra je bil povratek malo bolj naporen.

Komaj, da se nama je dalo pripraviti večerjo, potem pa sva padla v posteljo.

Zjutraj sva najprej obnovila zaloge pri lokalnem najboljšem sosedu in se nato predstavila v **Saarguemines**. PZA je v marini, tik ob kolesarski stezi. Popoldne sva skočila v Saarbrücken, naslednje jutro pa proti Fenetrangju. Steza je ob kanalu, ki so ga naredili v 19.stoletju za prevoz tovora, sedaj pa je namenjen turističnim barkam. Ker se je

pooblačilo in začelo pihati, sva v Bissertu raje obrnila. Nazaj je šlo hitreje, veter v hrbet prav neverjetno popravi povprečno hitrost.

Pozno popoldne sva se premaknila najprej do Sarrebourga, vendar so imeli samo sanitarno postajo in nobenega pametnega mesta za spanje. Pa tudi mesto ni nič posebnega. Zato sva se raje prestavila v **St. Louis Arzwiller**, na parkirišče [dvigala](#) za barke. Zanimiva in impozantna zadeva. Za 8€ vstopnine vam razložijo delovanje, razkažejo strojnico in ladjico peljejo z dvigalom. Dvigalo so naredili leta 1969 in je nadomestilo 17 zapornic, ki so barkam vzele cel dan da so premagale višinsko razliko 44m. Sedaj to opravijo v dobrih štirih minutah.

Popoldne pa skok v **Saverne**, kjer sva se ustavila že pred dvema leti na poti v Bretanijo. Sredi mesta je odličen PZA ob marini, pa tudi mesto je vredno enega

poštenega sprehoda. Ker je deževalo in je bilo še zgodaj, sva se raje odpeljala proti Strasbourg. Iskala sva PZA na nemški strani, v **Kehlu**. Womo je trdil da je pred Burstnerjevim servisom, vendar so bile njihove koordinate in naslov napačni. Kar nekaj časa sva krožila da vsa ga našla. Ko sva naslednji dan krožila okrog s kolesi, sva našla mnogo ugodnejšega prav v Strasbourg. Vseeno moram pohvaliti Burstner. Pred servisom imajo izredno lepo urejen prostor, s sanitarno postajo in stranišči ter tuši. Vse zelo čisto in seveda brezplačno.

Naslednji dan je bil namenjen **Strasbourg**. Idealno mesto, da ga spoznaš na kolesu. Pri katedrali je turistični urad, kjer se dobi kolesarski zemljevid z vrisanimi potmi do vseh glavnih znamenitosti. Poleg katedrale si pogledajte še [La Petite France](#), številne parke in seveda Evropski parlament. Ne spregledajte parka [dveh bregov](#) z enim najlepših mostov za pešce in kolesarje. Tam sva v bližini našla PZA, ki ga bo treba izkoristiti ob naslednjem obisku. Malo sva se še peljala ob Renu proti jugu in ugotovila, da se bo treba še kdaj vrniti.

Vendar je koledar neusmiljen zato sva se zvečer prestavila na PZA v **Ettlingen** in naslednji dan domov.

Do Trierja je 950km, iz Strasbourga domov pa 770km. Vmes sva naredila slabih 500km s kamperjem in precej več s kolesi. Kamper je porabil 12l/100km, midva pa veliko več.

Te konce bo treba še obiskati.

Freiessing (A)	47,841199 - 12,984507 ; samo parkirišče z možnostjo spanja
Trier (D)	49,739974 - 6,624682 ; parking z možnostjo spanja. CS pri McDonaldu, cca. 200m stran. Izток, kemični in voda (1€/100l)
Dillingen (L)	49,51176 - 6,19280 ; parking ob kampusu. Travniki z (preveč) pasjimi iztrebki
Echtenach (L)	49,80518 - 6,40788 ; parking ob umetnem jezeru. Spanje OK
Alzingen (L)	49,56949 - 6,15983 ; kamp, 2 osebe+kamper+el=7,5€+4,5€+2,2€
Palzem (D)	49,56435 - 6,37463 ; PZA na vinogradniški kmetiji, elektrika, voda (7€/noč)
Thionville (F)	49,35860 – 6,17083 ; občinski kamp ob Mozeli, nekaj minut od centra mesta. AD+2 osebi=9,8€
Metz (F)	49,12383 – 6,16863 ; PZA v centru mesta, med parkom in Mozelo. Voda, WC, iztok, vse brezplačno
Saarlouis (D)	49,32151 – 6,74167 ; parkirišče za AD, mirno spanje. Vode in ostalega ni
Saarguemines (F)	49,10208 – 7,07674 ; PZA nad marino. Ograjeno, zaklenjeno. Ob prijavi dobiš ključ. Izток, WC, voda(1€)
St.Louis/Arzviller (F)	48,71283 – 7,21746 ; parking za AD pri dvigalu za ladje
Saverne (F)	48,74179 – 7,36540 ; PZA v mestu ob marini.
Kehl (D)	48,57083 – 7,84052 ; PZA pred servisom Burstner. Sanitarna postaja, WCji, tuši, vse zelo urejeno in čisto. Brezplačno!
Strasbourg (F)	48,566339 – 7,80010 ; brezplačen PZA v Parku dveh bregov.
Ettlingen (D)	48,93563 – 8,41717 ; brezplačen PZA